

JOSEFU KNOPOVI ŘÁD SUVOROVA

Před 70 lety, 6. října 1944 v časných ranních hodinách, překročila průzkumná hlídka 2. polního praporu 1. čs. brigády jako první z našich jednotek v Dukelském průsmyku hranice Československa. Nedlouho za průzkumníky přešel státní hranici v čele jednotek 1. čs. armádního sboru i 2. polní prapor 1. brigády. Praporu velel rodák ze Žamberka, štábní kapitán Josef Knop. V Dukelském průsmyku přišla 1. čs. brigáda již o třetího velitele. První velitel, generál Svoboda, byl již na začátku karpatsko-dukelské operace jmenován velitelem sboru. Jeho nástupce major Záhora byl těžce zraněn na kótě 534 dříve, než stačil převzít funkci. A 6. října 1944 padl v Dukelském průsmyku generál Sázavský.

12. ledna 1945 převzal funkci velitele 1. brigády plukovník Satorie. Sešli se dva důstojníci, kteří se znali z bojů o Francii. Plk. Satorie tam velel pěšímu pluku 2, npor. Knop kulometné rotě 2. praporu. Velitel brigády a jeho přímý podřízený spolu prošli od Svidníku na řece Ondavě až k Liptovskému Mikuláši. Pod Vysokými Tatrami musel Josef Knop krátce pobýt v nemocnici do vyléčení zápalu plic. Po vyléčení a povýšení na majora se již ke svému praporu nevrátil. Byl určen do funkce zástupce velitele brigády, krátce u 1. brigády a do svého povolání k Ministerstvu národní obrany u 3. brigády. Společnou účastí na osvobození Slovenska mezi oběma důstojníky vzniklo pevné bojové přátelství, které pokračovalo i po válce a po svatbě Josefa Knopa i přátelstvím jejich rodin.

Když se zpracovávaly návrhy na vyznamenání za karpatsko-dukelskou operaci, navrhl plk. Satorie vyznamenat špkt. Knopa Řádem vlastenecké války I. stupně. Návrh zdůvodnil slovy: „Soudruh Knop pracuje ve funkci velitele 2. praporu 1. čs. brigády v SSSR a je starým bojovým velitelem československé brigády v SSSR. 23. září 1944 v těžkých bojích o vesnici Hyrowa a přilehlé výšiny osobně řídil činnost, nacházející se bezprostředně v bojových sestavách podřízených jednotek, ves a přilehlé výšiny byly dobyty. Protivník se několikrát pokoušel získat ztracená postavení zpět, ale ani za cenu ztrát mnoha padlých a raněných neuspěl. Proniknuvší skupina automatčků napadla velitele praporu a jeho velitelskou skupinu. Soudruh Knop osobně organizoval obranu a odrazil automatčky, protivník zanechal na 10 mrtvých. V následujících bojových činnostech včas plnil stanovené úkoly. Je hoden vyznamenání Řádem Vlastenecké války I. stupně“ (z originálu přeložil P. S.). Návrh podepsal i styčný důstojník Rudé armády.

Návrh změnil velitel čs. armádního sboru generál Svoboda, když vlastní rukou na tiskopis napsal: „Navrhuje se k vyznamenání řádem Suworova III. stupně.“ Změnu generála Svobody potvrdil i velitel 4. ukrajinského frontu a člen válečné rady frontu. Schvalovací procedura trvala dlouho a tak major Knop obdržel Řád Suworova 6. srpna s právem nosit od 1. září 1945.

Foto © Pavel Svědih

Podle knihy Občané Žamberka ve světových válkách
napsal

Pavel Svědih.
Žamberské listy č. 16 z 1. října 2014